

extraordinære Midler, saa maa jeg sige, at naar jeg for mit Vedkommende skal faae Noget ud af de Lærdomme, som Historien og navnlig Nutidens Historie skriver, saa er det det, at vi vel skulle vogte os for at blande Staten ind i det frie Samfund, vi skulle vel vogte os for at vænne Befolkningen til at se hen til Statsstyrelsen om Hjælp igjennem kunstige offentlige Arbejder eller paa anden Maade vænne Befolkningen fra at se hen til egne Anstrengelser, egne Opoffrelser og egne Afsvær og ty til kunstig Statshjælp, som kun fører til flette Resultater og allermindst fører til den Tilfredsstillelse og de heldige Stemninger, som det ærede Medlem jo ogsaa talte om. Naar jeg nærmere ser paa de Forslag, som her foreligge, saa tror jeg næsten, at den Dviøl reiser sig ved hvert enkelt Forslag, om Sagen ligger for os i en saadan Form, at vi med dristig Sikkerhed, uden Betænkning kunne gaa ind paa at bevillige de Midler, her ere bragte i Forslag. Et af de Forslag, der særlig interessere mig i høi Grad, er dette: „Til Præmie for ypperlig Dyrkning, især Spadedyrkning, af Huslodder.“ Jeg har for længe siden havt Vællighed til offentlig at udtale min Mening om denne Sag, og, er der Noget, som her i Landet trænger til Ophjælpning og er af Vigtighed for hele Samfundet, saa er det netop Husmændenes Dyrkning af deres Lodder. Jeg er overbevist om, at der om Betydningen af denne Sag neppe er nogen Dviøl i denne Sag, men Spørgsmaalet er jo, hvorledes vi bedst virke for denne Sag. Hvis det ærede Medlem kunde sige, at der var en udmærket Ting at lære, og at man kunde sende et Par unge Mennesker hen at lære den, saaledes som for nok et Hundrede Aar siden var Tilfældet, at der blev sendt Folk ud for at lære at dyrke Humle, og som saa bagefter kom og lærte en hel Egn i Byen, hvorledes man der skulde bære sig ad, eller naar der var Tale om en anden Dyrkningsmaade af mindre Lodder, saa vilde jeg for mit Vedkommende gaa ind paa at bevillige endog et meget stort Beløb dertil; men om det netop er rigtig at bevillige denne Sum til Præmier for en sliq fortrinlig Dyrkning, er jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke i Stand til for Øieblikket at afgive nogen

bestemt Mening om. Noget, der for mig vilde have en særdeles Betydning, og som i ethvert Fald maatte slaas fast, inden jeg kunde stemme for et saadant Beløb, maatte være, hvem der skulde uddele disse Præmier. Det ærede Medlem syntes hele Tiden at forudsætte, at vi forøvrigt vare saa villige til at uddele Præmier, men jeg maa dog gjøre ham opmærksom paa, at vi, og han har mange Gange været med dertil, idelig have strøget saadanne Forslag. Hele vor Bestræbelse er gaaet i Retning af at ville stryge dem, og jeg tror ogsaa, at naar vi komme til Hingstepræmierne næste Gang, saa vil Stemningen neppe være som sidst, da de bleve vedtagne; men i det Hele taget gaa vi utvivlsomt netop imod den Slags Ting og navnlig imod, at Statsstyrelsen skal uddele Præmier. Hvor vi have bibeholdt dem, er Grundsætningen den, at de blive fordelte til Landboforeninger, og dette maatte vel egentlig slaas fast i Forslaget, og det paa en nærmere bestemt Maade, naar der skulde være Tale om at gaa ind paa det. Naar det blev slaet fast, at Beløbet skulde fordeles paa en Maade, som kunde findes hensigtsmæssig, og som man nærmere kunde forhandle om, saa maa jeg sige, at det er en af de Bevillinger, som jeg maaske kunde være villig til at gaa ind paa. Jeg kommer nu til det næste Forslag, hvor det hedder: „Til Hebeplantning i Almindelighed (Stovplantning, Læplantninger og Planteskoler) 10,000 Rd.“ Jeg kan forstikke det ærede Medlem om, at dette er en Sag, som Finantsudvalget oftere i en særegen Grad har havt sin Opmærksomhed henvendt paa (Rofod: Det glæder mig!). Det ærede Medlem siger, at det glæder ham; det er netop et af de Spørgsmaal, hvor jeg tror, at det havde været nyttigt, om det ærede Medlem tidligere havde sendt sit Forslag til Finantsudvalget (Rofod: Jeg har sendt Finantsudvalget et Brev!); ja, det ærede Medlem har sendt et Brev til Finantsudvalget, men det angaar ganske andre Ting, og siden det ærede Medlem her nævner det, saa skal jeg ogsaa ganske vist omtale dette Brev. Hvis jeg husker rigtig, gif det ud paa, at vi skulde forhøje Summen til offentlige Arbejder, det var en Slags kunstig Forhøielse i Arbeids-